

Febeliec antwoord op de VREG consultatie CONS-2017-01 met betrekking tot de het ontwerp van criteria voor het toestaan van afwijkingen tot de RfG, DCC en HVDC Network Codes

Met betrekking tot de VREG consultatie CONS-2017-01 met betrekking tot de het ontwerp van criteria voor het toestaan van afwijkingen tot de RfG, DCC en HVDC Network Codes, door CREG samen met de regionale regulatoren VREG, CWaPE en Brugel opgesteld binnen FORBEG, wil Febeliec onderstaande opmerkingen maken:

- Febeliec is verheugd vast te stellen dat voor deze materie de vier Belgische regulatoren hebben besloten samen te werken en eenzelfde pakket criteria voor te leggen voor het toestaan van afwijkingen tot de drie Europese Connectiecodes, te weten de RfG, DCC en HVDC Network Codes. Dit zal hopelijk leiden tot de goedkeuring van een geharmoniseerde implementatie van de te hanteren methodologie voor het toekennen van derogaties over het hele Belgische grondgebied, teneinde de administratieve overlast voor partijen met installaties in verschillende jurisdicties zoveel mogelijk te beperken. Het belang van derogaties kan niet sterk genoeg worden benadrukt, omdat de Europese Network Codes op verschillende onderwerpen praktische issues creëren voor verschillende partijen. Een aantal (niet-exhaustieve) voorbeelden, waarvan verschillende reeds werden aangehaald binnen de werkgroepen die Elia omtrent de implementatie van de Europese Network Codes organiseert, behelzen bijvoorbeeld:
 - Het toekennen van een algemene derogaties voor een reeks productie-eenheden die aangesloten zijn in een gesloten distributienet (CDS) boven 110 kV. Deze installaties moeten volgens de netwerk codes worden beschouwd als type “D”; vele van dergelijke installaties zouden indien niet aangesloten in een CDS dat zelf is aangesloten op een spanning boven de 110 kV echter beschouwd worden als types “A”, “B” of “C” en dus aan andere (minder stringente) verplichtingen moeten voldoen. In sommige gevallen zou het voor dergelijke installaties zelfs quasi onmogelijk zijn om te voldoen aan bepaalde verplichten, denk bijvoorbeeld aan een zonnepaneel, windturbine of (micro)WKK aangesloten in een CDS boven 110 kV. Dit zou leiden tot overmatige en onnuttige kosten of zelfs tot het niet investeren in dergelijke installaties, wat bezwaarlijk de bedoeling kan zijn. Ook binnen de werkgroepen georganiseerd door Elia is deze derogatie ook door alle aanwezigen erkend als gerechtvaardigd en nuttig.
 - Het toekennen van (al dan niet individuele) derogaties voor installaties die een substantiële modificatie hebben ondergaan; vermits dit onderwerp nog steeds niet uitgediept is binnen het kader van een experten-werkgroep, blijft dit een belangrijk aandachtspunt en een mogelijke reden tot het aanvragen van een derogatie. Het kan bezwaarlijk de bedoeling zijn dat indien een bestaande (transmissie-gekoppelde) verbruikinstallatie of (transmissie-gekoppelde) distributie-installatie een significante wijziging ondergaat, dit zou leiden tot het eveneens toepassen van alle (meer stringente) verplichtingen op het reeds historisch bestaande deel van dergelijke installaties. Dit zou mogelijks (en waarschijnlijk) leiden tot (aanzienlijke) meerkosten en dus leiden tot een verslechtering van het investeringsklimaat in België, zonder dat dit

tegelijkertijd noodzakelijkerwijze zou leiden tot een toegevoegde waarde voor het beheer van het elektrische systeem.

- Eenzelfde redenering kan worden gemaakt voor de bepaling van wat transmissie-gekoppelde verbruikinstallaties en distributie-installaties zijn. In de huidige stand van de niet-afgesloten discussie binnen de werkgroepen hanteert Elia hiervoor het criterium dat dit alle installaties behelst die aangesloten zijn op het Elia-net, met inbegrip van het plaatselijk vervoersnet. Evenwel is deze keuze niet evident, omdat dit laatste net in de meeste andere Europese lidstaten niet onder transmissie valt. Bovendien heeft men ook in België beslist de technische regulering van deze netten toe te wijzen aan de regionale regulatoren, daarbij ook de keuze makend dat deze netten niet eenzelfde functionaliteit hebben als het federale transmissienet. Dit onderscheid is echter belangrijk, daar aan transmissie-gekoppelde installaties zwaardere verplichtingen worden opgelegd. Indien evenwel alle installaties aangesloten op de plaatselijke vervoersnetten zouden worden beschouwd als transmissie-gekoppeld, zou dit leiden tot aanzienlijke meerkosten voor deze installaties. Dit kan leiden tot een verslechtering van het investeringsklimaat in België, wat op zijn beurt zou kunnen leiden tot de noodzaak voor derogaties op verschillende van deze verplichtingen voor dergelijke installaties.
- In de consultatienota vermeldt de VREG dat zij de uiteindelijke criteria publiceert op haar website en deze ter kennis brengt van de Europese Commissie. Betekent dit dat deze dor deze laatste nog kunnen worden geweigerd of gewijzigd?
- Febeliec stelt vast dat de voorliggende nota een aantal voorwaarden met betrekking tot de indiening van een derogatie aanhaalt, zonder evenwel veel praktische verduidelijking te brengen over de precieze toepassing binnen een Belgische context. Febeliec is overtuigd van het nut om een zekere flexibiliteit te behouden om toekomstige situaties en gevallen niet te bemoeilijken, maar blijft toch op haar honger zitten wat betreft concrete aanpak voor het aanvragen van een derogatie.
- Febeliec stelt ook vast dat de aanvraag voor een derogatie moet worden ingediend bij de relevante netbeheerder of, in geval van een algemene derogatie, door Elia, welke deze dan bij de vier Belgische regulatoren moet indienen. Evenwel stelt de consultatienota ook dat een verzoek tot derogatie per brief moet worden ingediend overeenkomstig de Belgische taalwetgeving. Dit betekent een niet te verwaarlozen bijkomende administratieve en financiële last, vermits de relevante netbeheerder, maar waarschijnlijk ook de aanvragende partij, verplicht zal zijn haar aanvraag in minstens beide landstalen in te dienen, zelfs indien de aanvraag tot derogatie enkel betrekking heeft op een van de Belgische regio's. Febeliec is verheugd vast te stellen dat de relevante ondersteunende documenten ook in het Engels mogen worden bezorgd, maar vraagt dat ook het andere criterium wordt aangepast. De vragende partij zou in deze het recht moeten hebben de aanvraag in te dienen in één taal bij de volgens haar relevante regulerende instantie. Deze zal dan beoordelen of zij voor de materie bevoegd is en indien dit niet het geval zou zijn, de aanvraag overmaken aan de bevoegde regulerende instantie en indien nodig, de vragende partij ervan op de hoogte brengen dat zij haar aanvraag in de andere landstaal zal moeten indienen, en dit teneinde onnodige kosten te vermijden.
- Met betrekking tot titel 3 van de consultatienota stelt Febeliec vast dat deze, zoals hierboven aangehaald, weinig concrete verduidelijking brengen ten aanzien van wat in de netwerk codes wordt beschreven. Bovendien heeft Febeliec een belangrijk probleem, dat ook is aangekaart

binnen het kader van het Europese Stakeholder Committee voor deze connectiecodes, met de impact voor het aanvragen van een individuele derogatie. De nota vraagt voor een *duidelijke en met feiten onderbouwde* beschrijving, een *duidelijke* toelichting van de omvang van de problemen, de *concrete* oorzaken van de problemen en de *uitgangshypotheses en de risico's* waarop de probleemanalyse is gebaseerd. Bovendien moet de aanvrager *motiveren* dat de gevraagde afwijking geen *relevante* negatieve gevolgen heeft voor een hele resem van domeinen, geen *concurrentievoordelen* oplevert, *redelijkerwijze* niet kan worden vermeden en *redelijkerwijze* niet voor een kortere duur dan de gevraagde duur kan worden toegestaan. De *motivering* dient bovendien, afhankelijk van de aard van de gevraagde afwijking, te gebeuren aan de hand van *relevante studies en rapporten*. Febeliec denkt dat dit reeds voor de TSO een moeilijke klus zal zijn, maar hoe moet een individuele partij die een derogatie wil aanvragen aan al deze verplichtingen voldoen? De administratieve en financiële last hiervan zal enorm zijn, en bijgevolg quasi onmogelijk voor aanvragers, zeker indien zij zelf een kleine omvang hebben en niet de expertise in huis hebben om dit te doen. Bovendien zouden sommige van de bovenstaande elementen een diepgaande kennis vereisen van de specifieke topologie van bijvoorbeeld de bovenliggende netten, informatie die niet bekend is aan individuele partijen en het dus onmogelijk zou maken om aan bovenstaande verplichtingen te voldoen. En dit zeker indien dergelijke partij een derogatie zou aanvragen die indruist tegen de visie van de bovenliggende netbeheerder(s) en dus niet op hen zou kunnen rekenen om te helpen met informatie en het opstellen van de vereiste verantwoordingen. De facto maakt bovenstaande methodologie het quasi onmogelijk om een derogatie te verkrijgen.

- Febeliec stelt ook vast dat de aanvrager van een derogatie de duur van deze derogatie dient mede te delen én te motiveren, waarbij deze de technische levensduur van de installatie niet mag overschrijden. Het motiveren van de duur van een derogatie is reeds moeilijk, om bovenvermelde redenen, maar daarnaast ontstaat er hierdoor ook een bijkomende barrière voor vervangingsinvesteringen, en in het algemeen verlengingen van de levensduur van een installatie, waarvan de voorbeelden legio zijn waardoor installaties langer in dienst blijven dan de oorspronkelijk voorzien technische levensduur. Wederom mag het volgens Febeliec hier ook niet de bedoeling zijn het investeringsklimaat in België te bemoeilijken.
- Met betrekking tot de criteria tot de kosten-batenanalyse (CBA), heeft Febeliec ook een aantal bemerkingen. De nota stelt dat de CBA moet worden opgesteld door deskundigen die beschikbaar moeten zijn om de resultaten toe te lichten, en dat indien de gevraagde derogatie betrekking heeft op meerdere bepalingen van een verordening, deze de kosten en baten van elke betrokken bepaling afzonderlijk dient te bevatten. Net als hierboven ziet Febeliec dit als een belangrijke barrière voor het verkrijgen van een derogatie, en al helemaal voor individuele derogaties. Bovendien kan een stikte hantering van de Belgische taalwetgeving bijkomende problemen opleveren voor het aanstellen van deskundigen die de resultaten moeten komen toelichten. Het gegeven dat een CBA moet uitgaan van meerdere scenario's en vereist dat er ook een referentiescenario wordt opgesteld, betekent een belangrijke impact op de hoeveelheid werk en dus de kost hiervan, wederom een bijkomende barrière. Bovendien verwijst de nota naar de assumpties van de Europese Commissie die opgenomen zijn in de finale versie van 15 juli 2016 van het document "*EU Reference Scenario 2016 – Energy, transport and GHG emissions – Trends to 2050*". Febeliec stelt zich vragen bij deze aanpak, vermits dit bezwaarlijk een correcte basis kan zijn voor derogaties die mogelijkerwijze pas jaren in de

toekomst zullen worden aangevraagd. Bovendien stelt de nota ook dat *alle* kosten en baten die het gevolg zijn van de voorgestelde derogatie moet worden *geïdentificeerd, behoorlijk* uiteengezet en financieel *gekwantificeerd*. De keuze van de berekeningsmethode moet worden *gemotiveerd*, en ook de gebruikte discontovoet moet afdoende worden *gerechtvaardigd*. Dit blijft vrij vaag, maar lijkt wederom een bijkomende barrière met zich mee te brengen, wederom zeker voor het aanvragen van individuele derogaties.

Algemeen wil Febeliec stellen dat het een goede stap is om naar een uniforme methodologie te gaan voor het aanvragen van derogaties op de RfG, DCC en HVDC netwerk codes, maar stelt zij toch een heleboel belangrijke barrières vast voor het aanvragen van dergelijke derogaties, en dit in het bijzonder voor het aanvragen van individuele derogaties. Febeliec vraagt zich af of dit de bedoeling is van de Belgische regulatoren en vraagt dat zij hun visie hieromtrent en de wijze waarop zij de aanvragen (strik) zullen beoordelen willen verduidelijken, teneinde een duidelijk signaal te geven aan alle marktspelers dat het investeringsklimaat in België hierdoor niet bijkomend zal worden gefnuikt